

در دیدار با رئیس‌جمهوری آذربایجان

PDF Compressor Free Version

منابع بانکی آذربایجان شرقی باید در خدمت تولید و اشتغال استان باشد

داده شود متناسب با نیازهای واقعی صنایع خود برای تأمین مواد اولیه اقدام کنند.

رئیس اتاق تبریز با انتقاد از چندین رخ بودن ارز، تصریح کرد: اختلاف نرخ ارز رسمی و آزاد، علاوه بر ایجاد زمینه‌های فساد، فرآیند بازگشت ارز حاصل از صادرات را نیز با مشکل مواجه می‌کند. سیاست‌های ارزی باید به گونه‌ای تنظیم شود که تولیدکننده و صادرکننده بتوانند در شرایط قابل پیش‌بینی فعالیت کنند.

ژائله با اشاره به مشکلات واردکنندگان کالاهای اساسی در تأمین مطالبات مالی خود، بر ضرورت تسریع در پرداخت بدهی‌های دولت و بانک مرکزی تأکید کرد و گفت: فعالانی که در شرایط دشوار اقدام به تأمین کالاهای مورد نیاز کشور کرده‌اند، نباید برای دریافت مطالبات خود با تأخیرهای طولانی مواجه شوند.

رئیس اتاق بازرگانی تبریز در بخش دیگری از سخنانش، فشارهای مالیاتی بر واحدهای تولیدی را مورد انتقاد قرار داد و خواستار تناسب میان میزان فعالیت اقتصادی، مصرف انرژی و مالیات پرداختی بنگاه‌ها شد.

وی همچنین با اشاره به کمبود گاز در فصل سرد سال، بر ضرورت تأمین پایدار انرژی صنایع و استفاده از ظرفیت‌های پتروشیمی برای تبدیل منابع خام به محصولات با ارزش افزوده بیشتر تأکید کرد.

ژائله، کمبود آب را از دیگر مشکلات مهم آذربایجان شرقی دانست و خواستار تسریع در اجرای طرح انتقال آب ارس شد و گفت: این پروژه سال‌هاست با مشکلات اجرایی و تأمین منابع مالی مواجه است و انتظار می‌رود در سفر استانی دولت، تصمیمی عملی برای پیشبرد آن اتخاذ شود.

که در استان جذب می‌شود، در راستای حمایت از تولید، صنعت، معدن و اشتغال منطقه نیز به کار گرفته شود. رئیس اتاق تبریز در ادامه به مشکلات صادرکنندگان در زمینه تعهدات ارزی اشاره کرد و گفت: در حال حاضر ۸۷۵ شرکت در آذربایجان شرقی با موضوع تعهدات ارزی مواجه هستند؛ در حالی که بخشی از صادرات این شرکت‌ها در سال‌های گذشته و براساس مجوزها و سیاست‌های وقت، به صورت ریالی انجام شده است. ژائله با تأکید بر ضرورت تفکیک وضعیت صادرکنندگان، اظهار کرد: نمی‌توان با همه شرکت‌ها به یک شکل برخورد کرد. اگر شرکتی براساس مقررات زمان صادرات عمل کرده و اسناد و مدارک لازم را در اختیار دارد، نباید با محدودیت‌های شدید تجاری مواجه شود؛ چراکه این واحدها ستون فقرات اشتغال و تولید کشور هستند. وی همچنین خواستار تسهیل تأمین مواد اولیه و تقویض اختیارات بیشتر در حوزه ثبت سفارش و تخصیص ارز به استان‌ها شد و افزود: تصمیم‌گیری‌های متمرکز و طولانی شدن فرآیندهای اداری، مشکلات تولیدکنندگان را افزایش داده است. باید به استان‌ها اجازه

یونس ژائله، رئیس اتاق بازرگانی تبریز، در دیدار محمدجعفر قائم‌پناه، معاون اجرایی رئیس‌جمهور، با فعالان اقتصادی آذربایجان شرقی با اشاره به مشکلات ناشی از کمبود نقدینگی، ناترازی انرژی، تعهدات ارزی، فشارهای مالیاتی و موانع سرمایه‌گذاری، خواستار اصلاح سیاست‌های اقتصادی، تقویض اختیارات بیشتر به استان‌ها و حمایت عملی از بخش خصوصی شدند.

به گزارش روابط عمومی اتاق بازرگانی تبریز وی شرایط اقتصادی کشور را دشوار توصیف کرد و گفت: با وجود مشکلات ناشی از جنگ و تحریم‌ها، تصمیمات و تدابیر دولت می‌تواند به تداوم فعالیت بخش خصوصی کمک کند؛ اما لازم است برخی سیاست‌ها و رویه‌های اجرایی مورد بازنگری قرار گیرد.

ژائله با اشاره به شاخص‌های تورمی و شرایط اقتصادی کشور، اظهار کرد: افزایش قیمت‌ها، کاهش رشد اقتصادی در بخش صنعت و معدن و رشد نقدینگی، نشانه‌های تشدید رکود تورمی در کشور است و در چنین شرایطی، تأمین نقدینگی واحدهای تولیدی باید در اولویت قرار گیرد. وی با تأکید بر ضرورت اصلاح نظام تخصیص منابع بانکی، افزود: حدود ۴۴۰ همت سپرده در بانک‌های آذربایجان شرقی وجود دارد که از این میزان، حدود ۳۰۰ همت به عنوان تسهیلات پرداخت شده و بخش قابل توجهی از منابع سپرده‌گذاری شده در استان، به چرخه اقتصادی منطقه بازنگشته است.

ژائله با بیان اینکه سهم استان از تسهیلات بانکی متناسب با ظرفیت‌های اقتصادی آن نیست، خواستار تخصیص عادلانه منابع بانکی و هزینه‌کرد سپرده‌های مردم در همان استان شد و گفت: بخش خصوصی انتظار دارد منابعی

کارخانه گلوکز و نشاسته در شبستر افتتاح شد

کارخانه تولید گلوکز و نشاسته در شبستر در بیست و دومین سفر استانی دولت وفاق به این خطه، با سرمایه‌گذاری ریالی ۱۰ هزار میلیارد ریال و سرمایه‌گذاری ارزی ۴۲ میلیون دلار، به عنوان بزرگترین تولیدکننده گلوکز و نشاسته در شمال غرب کشور به بهره‌برداری رسید.

این پروژه با ظرفیت تولید ۲۰۰ هزار تن در سال و در مساحتی به وسعت ۲۰ هزار مترمربع اجرا شده است. اشتغال‌زایی این کارخانه ۲۷۰ نفر مستقیم و ۱۵۰ نفر غیرمستقیم اعلام شده و تولید مواد اولیه مورد نیاز صنایع غذایی کشور هدف پروژه تولید گلوکز و نشاسته‌های خاص مورد نیاز کارخانه‌ها، عنوان شده است. این کارخانه یکی از طرح‌های توسعه‌ای گروه شیرین‌عسل در حوزه صنایع غذایی و بزرگترین تولیدکننده گلوکز و نشاسته در شمال غرب کشور است.

پروژه گردشگری داغ‌گولی دو آبگیری شد

مسیر دسترسی تا پایان سال آماده بهره‌برداری می‌شود

زهرا گل احمدی - خبرنگار امین:

مدیرعامل سازمان توسعه و عمران عون‌بن علی از آبگیری پروژه داغ‌گولی دو خبر داد و گفت: مسیر دسترسی به این پروژه در حال اجراست و حداکثر تا پایان سال جاری آماده بهره‌برداری خواهد شد.

به گزارش امور ارتباطات سازمان توسعه و عمران عون‌بن علی، مهدی مهری، مدیرعامل این سازمان، با اشاره به آخرین وضعیت پروژه داغ‌گولی دو اظهار کرد: این پروژه آبگیری شده و در حال حاضر عملیات احداث و تکمیل مسیر دسترسی به آن در حال انجام است.

وی افزود: بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، مسیر دسترسی به داغ‌گولی دو حداکثر تا پایان سال جاری تکمیل شده و به بهره‌برداری خواهد رسید.

مدیرعامل سازمان توسعه و عمران عون‌بن علی با بیان اینکه این پروژه با رویکرد توسعه ظرفیت‌های گردشگری شهر اجرا شده است، گفت: ایجاد فضاهای جدید گردشگری و تفریحی، فراهم کردن زمینه حضور شهروندان در محیط‌های طبیعی و ارتقای نشاط و شادابی اجتماعی از مهم‌ترین اهداف اجرای این پروژه است.

مهری همچنین با اشاره به ظرفیت‌های موجود در این مجموعه خاطرنشان کرد: بستر لازم برای حضور و سرمایه‌گذاری افراد واجد شرایط در این پروژه فراهم شده و سازمان توسعه و عمران عون‌بن علی آمادگی دارد از سرمایه‌گذاری‌های واجد شرایط در راستای توسعه ظرفیت‌های گردشگری این مجموعه حمایت کند.

وی در پایان تأکید کرد: توسعه زیرساخت‌های گردشگری و ایجاد فضاهای جدید برای استفاده شهروندان، از رویکردهای مهم سازمان توسعه و عمران عون‌بن علی است و پروژه داغ‌گولی دو نیز در همین راستا دنبال می‌شود.

آب‌گرفتنی ارومیه میراث انباشته سال‌ها غفلت از زیرساخت‌های شهری

به دوش مردم منتقل می‌شود. شهروندان انتظار ندارند که مدیریت شهری مانع بارش باران شود؛ انتظار اصلی آن است که زیرساخت‌های شهری برای مواجهه با بارش‌های متعارف و حتی شرایط جوی پیش‌بینی‌شده آماده باشند و در زمان بروز آب‌گرفتگی، خدمات‌رسانی با سرعت و هماهنگی لازم انجام گیرد.

یکی دیگر از موضوعات قابل بررسی در رخدادهای اخیر، میزان آمادگی دستگاه‌های خدمات‌رسان و امدادی در نقاط آسیب‌پذیر شهر است. صدور هشدار هواشناسی زمانی می‌تواند به کاهش خسارت منجر شود که به برنامه عملیاتی مشخص، پاک‌سازی مسیرهای انتقال آب، استقرار تجهیزات و آمادگی نیروهای اجرایی بینجامد.

در چنین شرایطی، لازم است عملکرد مجموعه مدیریت شهری و دستگاه‌های مسئول در زمینه اقدامات پیشگیرانه، نحوه حضور میدانی نیروها و سرعت رسیدگی به نقاط آب‌گرفته ارزیابی شود. البته قضاوت قطعی درباره میزان حضور یا غیبت نیروهای خدمات‌رسان، به اطلاعات مستند از مأموریت‌ها و گزارش‌های رسمی نیاز دارد.

مدیریت بحران شهری صرفاً به واکنش پس از وقوع حادثه محدود نمی‌شود. بخش مهمی از آن به برنامه‌ریزی بلندمدت، شناسایی نقاط پرخطر و رفع تدریجی مشکلاتی مربوط است که در دوره‌های گذشته ایجاد شده یا بدون اصلاح باقی مانده‌اند.

آب‌گرفتگی‌های تکرارشونده ارومیه، فرصتی برای بازنگری در برنامه‌های عمرانی و نحوه مدیریت آب‌های سطحی فراهم کرده است. در این مسیر، انتشار اطلاعات روشن درباره وضعیت شبکه دفع رواناب، طرح‌های اجرایشده و نیمه‌تمام، میزان لایروبی کانال‌ها و برنامه‌های اصلاحی می‌تواند به روشن شدن ابعاد مسئله کمک کند. همچنین باید مشخص شود که در دوره‌های مدیریتی گذشته چه طرح‌هایی برای توسعه شبکه هدایت آب‌های سطحی پیش‌بینی شده، کدام پروژه‌ها اجرا یا متوقف شده‌اند و آیا توسعه زیرساخت‌ها متناسب با گسترش شهر بوده است یا خیر. پاسخ به این پرسش‌ها می‌تواند میان مشکلات به‌جامانده از گذشته و کاستی‌های اجرایی امروز تمایز ایجاد کند.

دوش شهروندان قرار می‌گیرد. از این منظر، بررسی وضعیت کنونی ارومیه باید فراتر از عملکرد یک دوره مدیریتی باشد. بخشی از چالش‌های زیرساختی ممکن است حاصل تصمیم‌هایی باشد که سال‌ها پیش گرفته شده یا اقداماتی که در دوره‌های مختلف به سرانجام نرسیده است. بنابراین، ارزیابی دقیق شرایط به بررسی سوابق طرح‌های عمرانی، میزان اعتبار اختصاص‌یافته، پروژه‌های نیمه‌تمام و نحوه نظارت بر ساخت‌وسازها نیاز دارد.

در کنار مسائل ساختاری، وضعیت نگهداری از جوی‌ها، کانال‌ها و مسیرهای انتقال آب نیز اهمیت دارد. انسداد مسیرهای هدایت رواناب و انجام نشدن لایروبی مؤثر و به‌موقع می‌تواند ظرفیت عبور آب را کاهش دهد و حتی در بارش‌هایی با شدت قابل مدیریت، زمینه‌ساز آب‌گرفتگی شود.

این مسئله از دو منظر قابل بررسی است: نخست، اینکه چرا در دوره‌های گذشته برای رفع نقاط آسیب‌پذیر و اصلاح زیرساخت‌های فرسوده، برنامه‌ای پایدار و متناسب با نیاز شهر شکل نگرفته است؛ دوم، اینکه دستگاه‌های مسئول در شرایط فعلی تا چه اندازه برای نگهداری مستمر از شبکه موجود و آمادگی در برابر بارش‌ها اقدام کرده‌اند.

تفکیک این دو موضوع اهمیت دارد؛ زیرا نمی‌توان تمام نارسایی‌های انباشته‌شده طی سال‌ها را به مدیریت امروز نسبت داد، همان‌طور که وجود مشکلات به‌جامانده از گذشته نیز مسئولیت رسیدگی و پیشگیری از خسارت‌های تازه را از دوش مدیران فعلی برنمی‌دارد. پیامد مستقیم ضعف در دفع آب‌های سطحی، تنها به دشواری تردد در خیابان‌ها محدود نمی‌شود. آب‌گرفتگی معابر می‌تواند فعالیت واحدهای تجاری را مختل کند، رفت‌وآمد شهروندان را با مشکل روبه‌رو سازد و خطر ورود آب به منازل را افزایش دهد.

در جریان بارش‌های اخیر نیز شهروندان برخی مناطق برای جلوگیری از ورود آب به خانه‌ها و مغازه‌های خود به اقداماتی مانند چیدن آجر و ایجاد موانع موقت در ورودی ساختمان‌ها روی آوردند. چنین صحنه‌هایی نشان می‌دهد که در صورت ناکافی بودن تمهیدات شهری، بخشی از بار مقابله با پیامدهای بارندگی عملاً

بارش‌های اخیر در ارومیه بار دیگر یکی از چالش‌های دیرپای مدیریت شهری را به کانون توجه افکار عمومی بازگرداند. این مشکل اگرچه در زمان بارندگی خود را به شکل آب‌گرفتگی معابر، سرریز کانال‌ها و ورود آب به واحدهای مسکونی و تجاری نشان می‌دهد اما ریشه‌های آن را باید در سال‌ها توسعه شهری، تصمیم‌گیری‌های گذشته و انباشت نارسایی‌های زیرساختی جست‌وجو کرد.

سازمان هواشناسی آذربایجان غربی طی روزهای اخیر با صدور هشدارهایی درباره ورود سامانه بارشی و احتمال وقوع رگبارهای شدید فصلی، نسبت به شرایط پیش‌رو اطلاع‌رسانی کرده بود. با این حال، هم‌زمان با آغاز بارش‌ها، شماری از معابر و محلات ارومیه بار دیگر با آب‌گرفتگی مواجه شدند. اتفاقی که نشان می‌دهد مسئله دفع آب‌های سطحی در این شهر صرفاً به مدیریت یک بارش مقطعی محدود نیست و ابعاد گسترده‌تری دارد. تکرار چنین وضعیتی در سال‌های مختلف، ضرورت بررسی عملکرد مدیریت‌های شهری در دوره‌های گذشته و ارزیابی میزان توجه آنها به توسعه زیرساخت‌های متناسب با گسترش شهر را دوچندان می‌کند. زیرساخت‌هایی که باید همگام با توسعه کالبدی شهر گسترش می‌یافتند، اما اکنون در برخی نقاط، توان پاسخگویی به شرایط بارندگی را ندارند.

آب‌گرفتگی معابر را نمی‌توان صرفاً پیامد شدت بارش دانست؛ به‌ویژه زمانی که برخی نقاط شهر در بارندگی‌های مختلف با مشکلات مشابه روبه‌رو می‌شوند. تکرار آب‌گرفتگی در محدوده‌هایی مانند مناطق کشتارگاه، بهداری، بلوار مهدوی، خیابان مدرس و شماری دیگر از محلات ارومیه، ضرورت بررسی ظرفیت شبکه هدایت آب‌های سطحی و کیفیت نگهداری از این زیرساخت‌ها را مطرح می‌کند. در شهری که طی سال‌های گذشته توسعه فیزیکی را تجربه کرده است، توسعه شبکه دفع رواناب نیز باید متناسب با افزایش سطح معابر، ساخت‌وسازها و تغییر الگوی جریان آب انجام می‌شد. هرگونه تأخیر در این زمینه، ضعف در پیش‌بینی نیازهای آینده یا اجرای طرح‌های ناهماهنگ می‌تواند در بلندمدت به مشکلی انباشته تبدیل شود؛ مشکلی که هزینه آن در زمان بارندگی بر